

den Bane fra Sillerød til Roskilde, hvortil der gives Bemyndigelse i denne Lov, gennemføres. Det sjællandske Jernbaneselskab mener, og vistnok med Rette, at denne Bane ikke vil kunne bære sig, med mindre der faaes en Bruttoindtægt af 27,000 Rd. pr. Mil. Ærede Medlemmer ville imidlertid erindre, at Statens egne Baner ikke give 20,000 Rd. pr. Mil, og det vil da være klart, at denne lille Bane, der ikke har noget godt og naturligt Endepunkt i en lille By som Frederiksfund, ikke vil give en Bruttoindtægt af 27,000 Rd. Den vil medføre et Tab for Selskabet, og dette Tab bliver saa meget større, jo længere Banen bliver. Det maa erindres, at det sjællandske Jernbaneselskab i de forløbne Aar er blevet presset ind paa forskjellige Banelinier, der maa anses for urentable, og som ogsaa have vist sig at være det. Det vil efterhaanden faae et betydeligt større Pres paa sig ved Fordringen om Nedsettelse af Taxterne, og det er derfor aldeles ikke rimeligt, at Selskabet vil gaa en saa glimrende Fremtid i Møde som den, der under forrige Behandling blev stillet det i Udsigt. Naar man nu forlanger af Selskabet, at det skal tage en saadan ny Bane paa sine Skuldre, uagtet den ikke vil betale sig, er det dog en billig Fordring fra Selskabets Side, at der bliver givet det nogen Tid til at oparbejde sine Baner og den Formindsfelse i Indtægter, som vil fremkomme. Jeg tror, at alle de Herrer ville indvømme, at den paagjældende Egn har et billigt Krav paa, at man lige saa vel understøtter den med en Jernbane som alle de andre Egne, vi have understøttet paa denne Maade, navnlig de Egne i Fyen og Sjælland, for hvilke vi have vedtaget en Jernbanelov i denne Samling. Man vil vel troste sig med, at en saadan Bane, selv om det sjællandske Jernbaneselskab ikke anlægger den, dog vil blive anlagt, idet Andre ville gjøre det. Det ærede Medlem for Slagelse (Lauher) har meddelt os, at nogle Mænd for nogle Aar siden have villet føre en Bane omkring Vedbæk til Frederiksfund, men at Ministeren negtede at give Koncession dertil. Deri tror jeg, Ministeren havde Ret, thi at føre en Bane til Frederiksfund over Vedbæk vilde være Per. Gantes Gjenvei, og jeg ser i det Hele ikke, hvorledes det vilde være muligt at faae en saadan Bane overfor den nu eksisterende Bane til Klampenborg. I alt Fald har det ærede Medlem for Slagelse, som jeg tidligere har bemærket, ikke oplyst videre, end at der for et Par Aar siden har foreligget Ansøgning om Koncession paa en saadan Bane, men hvilken Udsigt den havde til virkelig at blive anlagt og til at forrente sig, veed Ingen Noget om. Ærede Medlemmer vide jo, at en Ansøgning om en Koncession er overmaade let at skrive; det koster kun 2 Mk. til Stempelpapir. Den Bane, hvorom der for et Par Aar siden var Tale, og som skulde gaa fra Grønningen til Frederiksfund og derfra til Rallundborg, havde kun en høist tvivlsom Ud-

sigst til at blive realiseret. Tilfældt syntes det, at den gik helt i Stykker, og at der ikke var tilstrækkelige Kræfter til at gennemføre den. Deraf, at Spørgsmaalet om en Bane fra Grønningen til Frederiksfund engang har været fremme, kan man altsaa ikke slutte, at der nu skulde kunne anlægges en Bane fra Lyngby eller Gjentofte til Frederiksfund. Det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa, at denne Bane skulde kunne føres direkte til Grønningen. Dette erindrer mig om, at han forleden Dag bemærkede, at der, naar Banen kom til at udgaa fra Grønningen, vilde være større Udsigt til, at den kunde forrente sig, og at Andre end det sjællandske Jernbaneselskab vilde være villige til at anlægge den. Jeg skal dog her minde om, at den høitærede Minister har oplyst, at det sjællandske Jernbaneselskab er villigt til at anlægge en Bane fra Grønningen til Hellerup og at lægge et Dobbeltspor derfra til Klampenborg. Dette vilde utvivlsomt være en helbigere Forbindelse for den østlige Del af Hovedstaden end en Bane, der skulde krydse den nuværende Bane, jeg veed ikke hvor, og som skulde føres videre til Frederiksfund. Man erkjender, at denne Bane har Krav paa, at der skal gjøres et Offer for den, ja, det er jo endog udtalt, at man er villig til at betale Noget til den ligesom til andre, men man er ikke villig til at gjøre, hvad her forudres. Jeg vil dog spørge, om de Herrer ere villige til at foreslaa, at Staten betaler 50,000 Rd. pr. Mil til denne Bane paa 4 Mil, altsaa i Alt 200,000 Rd., ligesom til de jydsk- og fynske Sidebaner? Jeg maa dog erindre om, at vi, naar vi ere gaaede ind paa at betale saa Meget pr. Mil til disse Sidebaner, væsentligt have gjort det under Forsynet til det Væderlag, som Staten vil faae for sit Tilskud gennem den Forøgelse af Trafikken paa dens egne Baner, som tilføjes disse ad Sidebanerne, men et saadant Væderlag er der jo ikke Tale om, at Staten vilde kunne faae her paa Sjælland. Vil man imidlertid nye Tilskud, maa man ogsaa erindre, at disse 200,000 Rd. ville være uden Forrentning i alle de Aar, der hengaa fra nu af og indtil Indløsningsfristens Udløb i 1896. Der vil altsaa blive et Rentetab, som er temmelig sikkert, og som langt vil overveie det Rentetab, der kunde være Tale om i det korte Tidsrum af 4 Aar, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Man kan sige, at man vil tilbyde at give Rentegaranti, men det er jo dog aldeles ikke tilstrækkeligt, naar det forud er givet, at man ikke derved vil opnaa at skaffe Frederiksfund en Bane. Det er saa klart som Noget, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke vil lægge denne Bane til Lyngby, Gjentofte eller Grønningen, naar det blot faar Rentegarantien; thi denne er væsentlig uden Betydning for det. Det Tab, der ved en saadan Bane vil opstaa for Selskabet, gjør ligefrem et Skaar i det Overskud, det har